

Η Βασιλόπιτα του 1941
Το φλουρί στην Κάρπαθο Δωδεκάνησα
Η επιστολή της Καλλιόπης Κοντοπούλου

Ο Κυβερνητικός Επίτροπος, Αλέκος Κανελλόπουλος δίπλα στον Ι.Μεταξά. Δεξιά του Α.Κ. η Λέλα Μεταξά.

Η Βασιλόπιτα του 1941

Συνεχίζοντας την ακριβώς προηγούμενη ανάρτηση (28 Δεκεμβρίου 2020), που αφορά την κοπή της πήτας της Ε.Ο.Ν του 1941, την 31η Δεκεμβρίου του 1940, επαναλαμβάνω την τελευταία πρόταση του Μεταξά που ήταν: "Πρέπει να προστεθή τώρα και για πάντα πιά η Περιφεριακή Διοίκησης Δωδεκανήσου" έκοψε και έδωσε σε κάποια κοπέλλα το κομάτι αυτό. γιατί στρατηγικός στόχος της Ελλάδας στον Πόλεμο ήταν με λόγια του Μεταξά τα Δωδεκάνησα. Έτυχε λοιπόν ανάμεσα στα ελάχιστα γράμματα που σώθηκαν στο σπίτι του Πρωθυπουργού μετά την συμφορά και λεηλασία των Δεκεμβριανών του 1944 να έχει σωθεί η επιστολή που αναφέρει ποιά κοπέλλα πήρε το κομμάτι της πήτας που προορίζετο και αναλογούσε στα Δωδεκάνησα. Η επιστολή της Καλλιόπης Κοντοπούλου, βρέθηκε στο αρχείο επιστολών της Λέλας Ιωάννου Μεταξά μόλις προχθές όταν αναρτούσα την αναφορά αυτή.

Εν Αθήναις τη 6/1/1941

Σεβαστή μου κυρία Προέδρου,

Στην πήτα που χαρίσατε την ημέρα της πρωτοχρονιάς στο επιτελείον της Υποδιοικήσεως Βορρά εγώ βρέθηκα και πάλιν τυχερή και κέρδισα το ωραίον συμβολικό φλουράκι. Λέγω και πάλιν γιατί στάθηκα μίαν φοράν ακόμη πειό ευτυχής να δεχθώ από τα χέρια του Μεγάλου Αρχηγού και πατέρα μας την παραμονήν της Πρωτοχρονιάς το πρώτο κομμάτι της Ελληνικής Βασιλόπητας της μαρτυρικής πατρίδος μου Δωδεκανήσου.

Είμαι υπερήφανη και ευτυχής για το Δώρο αυτό που είναι το μεγαλύτερο και ιερότερο που δέχθηκα ποτέ στη ζωή μου.

Είμαι πεπεισμένη ότι το φλουράκι που επάνω του είναι χαραγμένη η μεγάλη νίκη του 1941 με σύμβολο το τσαρούχι του ηρωικού τσολιά θα μου φέρει ευτυχία και σε λίγες μέρες πειά, ντυμένη με την στολή της φαλαγγίτισης που αποτελεί για μένα το ιεροπρεπέστερο σύμβολο του θριάμβου του κράτους της 4^{ης} Αυγούστου, θ' αναρτήσω πρώτη εγώ στο Διοικητήριο της πατρίδας μου Καρπαθου την δοξασμένη μας Γαλανόλευκη κουρελιάζοντας προηγουμένως το βρωμερό ράκος, την σημαία του άναδρουεχθρού, που με καταδίκασε να ζήσω επί 12 χρόνια μακριά από το ηλιόλουστο και λατρεμένο μου νησάκι .

Εύχομαι με όλη μου την καρδιά να κόψετε το ερχόμενον σε όλα τα ελεύθερα πλέον νησιάμας Σείς και ο Μέγας μας Αρχηγός όλες τις Βασιλόπητές των.

Δεν υπάρχουν αδριάντες στο νησί μας, μα ο πρώτος που θα στηθή έξω από την Μητρόπολιν και το αγαπημένο σχολειό μας, που δέκα χρόνια τώκλεισαν οι άνανδροι για να μας επιβάλουν την πρόστυχη γλώσσα, θα είναι του Μεγάλου Ιωάννου Μεταξά του λυτρωτού των Δωδεκανησίων.

Μετά μεγάλου σεβασμού

Καλλιόπη Κοντοπούλου
Διευθυντής τύπου της Υ.Θ.Β

Εν Αθήναις τῆς 6/1/1941.

Σεβαστὴ μου Κυρία Θεοτότου,

Γιὰ τὴν εὐχαριστίαν τῆς κάρτας τῆς ἐπιλογῆς
τῆς δόξης τῆς ὑπομονῆς τῆς ἰσχυρῆς ἐξ
ἐπιθυμίας καὶ ἀγάπης ἐπὶ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἰσχυρῶν
συμβολῶν φρουρῶν. Σίγη καὶ ἀγάπη γιὰ τὴν δόξην
μίας φορᾶς ἀνθρώπων ἀπὸ ἑλπίδος καὶ δεικνύει ἀπὸ
τὰ χεῖρα τοῦ Μυάτου Ἀρχηγῶν καὶ ἀλλήλων
τῆς παραμονῆς τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἰσχυρῶν
μορφῶν τῆς ἑλληνικῆς βασιλείας τῆς μακα-
ριστῆς ἀγαθῆς μου δωδεκαήμερου.

Ἐίμαι ὑπερήφανη καὶ ἑλπίστως γιὰ τὸ δῶ-
ρο αὐτὸ καὶ εἶναι τὸ μεγαλύτερο καὶ ἐπιπλέον
καὶ δέξομαι καὶ εὐχάριστον ἐν τῇ ψυχῇ μου.

Ἐίμαι ἀπορομένη ἐν τῷ φρουρῶν καὶ
ἐπιπλέον εἶναι χαρῆς ἐν τῇ ψυχῇ μου τῆς
1941 καὶ οὐ μόνον τὸ ἰσχυρῶν τῆς ἰσχυρῆς ἐπιλογῆς,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιπλέον καὶ οἱ ἰσχυρῶν ἐπιπλέον,
ἐπιπλέον καὶ τῆς ἐπιπλέον τῆς ἐπιπλέον καὶ ἀπο-
δοχῆς γιὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἐπιπλέον
ἀποδοχῆς τῆς ἐπιπλέον τῆς ἐπιπλέον, ἀποδοχῆς
ἐπιπλέον καὶ τῆς ἐπιπλέον τῆς ἀποδοχῆς μου
καρπῶν τῆς ἐπιπλέον μου ἀποδοχῆς μου

νοσηφάφοιλας ορονζομένους τό βρωμικό ράυος, τίν
ουμαία του άνδρόπου εχόπου, ωού με παραδύμασε
να φήσω εώι 12 γρόνια μαυνά άπό τό υζιόζουόλο
υό ζαλφίμένο μου ννοάμε.

Εύχομαι με όζη μου τή καρδιά να υώφερ
τό εχόμνον οί όζα τή εζιόδρα οζιόν ννοά μας
Ζεύς υό ο Μυάζος μας Αρρηγός όζη τής
Βασίλειος τής.

Δίν υώάρζου άνδριάντς όλό ννοί μας,
μά ό ωρώτος ωού δά όνδρ ήζω άπό τήρ Μυρόζου
υό τό άγαυμένο ορζιόμας, ωού όίνα γρόνια
τίνυουαν οί άνδρόποι για να μάς εωιβάζου τήρ
ωπόόζη τής γζώσα, δά είναι του Μυάζου
Τωάννου Μελάτ του Μυρωόου τής
Δωδμανήου.

Μυά μγάζου οβασμου
Καζζιόν Κοντοούζου
Δωδουλής τής υόου τής V. G. B.